

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תנ"ך ר"ה רב מר. מיהו מה
שפ' ר"ש. וידיד רש"י ברכות
דף טו ע"א ד"ה כרה דבת
שמואל: בא"ד דהא אפ"י
בירושלמי ובב. ע"י שבת קנד
תעדיה ואתיה לז:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

יב מרי בריה הורחו שלא בקדושה. כסמא מוקימא קרי ליה בר רחל, ובא שמואל היתה ונשכית לנין העמים גדאמך בסמוכות (כג.) ובא עשילא אחד ונתעברה ושמיה שוחרר כך נחגרי ושמיה שפיר, לך לא היה נקרא על שם אביו (ברכות סו.)

חוזר דלהכי שבקינהו (א) אם
בחוֹבִיָּה. אם עמד אינו חוזר:
אמר בחליו שדה ומעות הללו של
בנכסים הללו שאינו של אותו

פלוני שהייתו יודעין שכן של זה המדמה
בהם לנאחרים מי אמרין שהוא אומר
כין שלל להשיבם את בניו או לדמה
בין לאדרי אדרי: פ"ט כ"ו. ומסקנה
הדוחלתו הודלה. ואע"ז לאמרין
בסנהדרין בפרק דעי ממונות תנינא
(דף ע"ג): הווא דהווי קרי ליה עכבדא
שדיב אדרינא כי קרבי אמר פלניא
ופלוגי מתקין כי וזוי חלמא מבעביה
ליורשים כ"ו ומסקנה אדם עשוי שלל
השביע את בניו ופטורין מן השלם
והכא אמרין דלזלין בתר הוואתא
פיו נראה צעיר דהמט הריט עטמא
כיון שעושה עצמו עבד לזה לאיש
מלוה ודאי להחזיק בעלמון בעניי היה
עושה אבל כיון שהעלמן צעיר והוא
מודה לו פלוגי הוא י"ל שהפדוקד
אכלו מוקדם לזה השביע מרע או
הקנה לו השביע מרע ע"י אחר והכי
הוא חפץ שיבא לידו: דלמור. הוא
אומר קודם שיש על רחל בת מר
שמואל גיורא שנתיגר ונתעברה
היימנו בגיות את רב מרי בר רחל
ובחור כך נתיגר ואח"כ עולד בר מרי
וזהו ליה הורמו וזהו בעקדושה ולדימו
בקדושה וזוהי מצוות שמואל ששבו
דלמיא כבמותות (דף כ"ג): **אמר רבא**
בבאי קמי לכו כ"ו. והלכך אני וזהו
בבאי דנכסי קרם דין כהפקדו והיה רן
צדי וטעני הגר וכו': וזהו: **ר' גלאו בר**

עיה דעובד כוכבים (דליתא)
מי דבין מתנה שכיב מרע:
של חסור שיוכל לימנח לו
בבבא מיעאז בהבזה (דף מו:).
קדושין (דף טו.) ונפקא
ורוחא אחר ייחודה: **אס** כמנדר
נפקא ומפקד ומקבל מתנה: **לא**
אמאי. לא תמנא ענין שיוכל
ר שכן של רב מרי ויזהר בכן:
נאמר צניח המדרש יאא הקול
גרים שאמר רבא הלכות הן:
כמה

אמרין צירובלמי שאמרה אחת במה שאמרה נשנית וטוהרה אין
 איטפל בקרובותן על כן נראה דהא דאמרין בעלמא רב מרי דבר
 (שם דף קנז) ומה שקורא אותו על שם אמו לפי שזורה ליתכן אח
 רבי שמעון בן פוי ואבא שזול בן אחא מרים (מכות פז:) **בר** (ס) דאית
 בתמנה שכיב מרע אע"ג דהמקבל דן ליתמי צירובלמי דעל היתון
 האטוסא (יבמות דף טז) שיש בן מוכר את אחיו דמוקי אורכי
 נכנסים ואינו חוזר בעצד ואם מת ולא חזר קנה העצד הכל דלית
 היה אצלו. וה"ל הוה יכול אסור להודות שיש לו קרקע כדי
 לקח לקמן ליתקנינהו הילינה בלודיתא שזורה שהמעות עצמן
 הא דאמרין בפ"ק דקדושין (דף טז) וסע) הלוה מעות מן העובד
 נוחה הימנו והא תניא רוח חכמים נוחה הימנו ל"ק כאן שהיתה
 בקדושה ואם כן היה לו לרנא להחזיר ומיכן ר"ת דהסם כיון ש
 אכל כאן שלא עשה עמו חסד כשספקדס אכלו אין צריך להחזיר
 ואין לא להחזיר אין רוח חכמים נוחה הימנו לא היה חייב לה
 הימנו מכלל דאם לא החזיר אין רוח חכמים נוחה הימנו וקמי
 רוח חכמים נוחה הימנו והמלוה מעות מן הגר והחזיר לבניו רוח
 ואם קיים דבריו שלא במשיכה רוח חכמים נוחה הימנו ואמר
 נוחה הימנו מכלל דבטוליה גבי שמעין ממל מן לאו: **דק**
 דבריו והא קיימא לו מלוה לקיים דברי המל ועוד הא דקיימא לו
 דמי מיעוק ליה דמלוה לקיים דברי המל למאן דלית ליה הכיטי
 הר"י יצחק ב"ר מאיר דלא אמרין מלוה לקיים דברי המל אלא ה
 אמר מן כל כי האי גוונא לא הוה אמרי' מלוה לקיים דברי המל
 באמריה המלוה דאמן על בני רובל שקיימו חכמים דבריה ולא
 דאיה היה דמלוה היינו טעמא דמנא דקיים דברי המל ואין חלק
 מהא דאמר גנטיין בפ"ק דהמקבל (דף סז: וסע) גניבא יולא בקול
 פניה כו' ולא אמרין הסם מלוה לקיים דברי המל ואע"ג דאפי
 (דף טז) ועוד קשה מהא דפרק הבולת (סז דף טז) גבי פלוני ש
 מלוה לקיים דברי המל מיהו מהו אין קשיא כלל כמו שאפרש בסמוך ור'
 הא (י) דמן שקל לבני כו' ובי ההיא דמס' מכות פרק מצאיתא הא

מי שממת פרק תשיעי בבא בתרא

שוביב טרע שוהרה מהו. פיעס רנינו שמואל דמינעיא ליה
אס אומר כן שלא להשניע את בניו או דלמא כיון דאודי
לאודי ווא דאמר בערן זה צורר (מסנהדרין דף טז:) דלדס עשוי שלא
להשניע את בניו הכס מיירי שמעוים עמנו עבד ליה לאס מלוה עשוי

יִהְיֶה בָּהֶן מָוִי דִּנְיָוִי כֹּלְהוּ מִתְּנֶה קֶאֱמֵר
אוֹ דְּלִמָּא לִיתְהֵי מִנִּייהוּ מִדִּי קֶאֱמֵר יִדְאָה
בָּהֶן מָוִי עֵמֻד בָּהֶן מָוִי יִשְׁעֵן בָּהֶן מָוִי 'אִתִּיקוּ
אִיבְעִיָּא לְהוּ מִכֵּר כֹּל נִכְסֵיוּ מָוִי אִמֵּר רַב
יְהוּדָה אִמֵּר רַב יָאֵם עֵמֻד אִינוּ חֹזֵר וְזִימְנִין
אִמֵּר רַב יְהוּדָה אִמֵּר רַב אֵם עֵמֻד חֹזֵר וְלֹא
פְּלִיגִי יָהּ דִּאיִתְנֹה לִזְוִי בְּעִינִייהוּ אִהּ
דְּפִרְעִינֶיהוּ בַּחוּבֵי אִיבְעִיָּא לְהוּ שְׂכִיב מֵרַע
שְׁהוּדָה מָוִי ת"ש דִּאיִסּוּר גִּיּוּרָא הוּא לִיה
תְּרִיסַר אַלְפֵי זָוִי בִּי רַבָּא רַב מְרִי בְּרִיה הוֹרְתוּ
שְׁלֹא בְּקִדּוּשָׁה וְלִידָתוֹ בְּקִדּוּשָׁה הוּא וְבִי רַב
הוּא אִמֵּר רַבָּא הֵיכִי נִקְנִיעִנָּהוּ רַב מְרִי לְהֵי זָוִי
אִי בִּירוּשָׁה וְלֹא בִּי יְרוּשָׁה הוּא אִי בִּמְתַנָּה
מִתְּנֵה שְׂכִיב מֵרַע בִּירוּשָׁה שְׁוִיָּה רַבֵּן יְכֵל
הֵיכִי דִּאיִתִּיהּ בִּירוּשָׁה אִיתִיהּ בִּמְתַנָּה כֹּל
הֵיכִי דִּלִּיתִיהּ בִּירוּשָׁה לִיתִיהּ בִּמְתַנָּה אִי
בְּמִשְׁכֵּה לִיתְנֹה בְּבִיה אִי בַּחֲלִיפִין⁶ אִין
מִטְבַּע נִקְנֵה בַּחֲלִיפִין אִי אִנֵּב קִרְקַע לִית
לִיה אֶרְעָא אִי כְּמַעֲמֻד שְׁלִשְׁתָּן אִי שְׁלֹחַ לִי
לֹא אוּלְמָא מִתְקַף לֹה רַב אִיקָא בְּרִיה
דְּרַב אִמֵּי אִמָּא וְלִדְוִי אִיסּוּר דְּהִלֵּין זָוִי דְּרַב
מְרִי נִינְהוּ וְלִקְנִיעִנָּהוּ בְּאוּדִיתָא אִרְהִבִּי
נִנְפַק אוּדִיתָא מִבֵּי אִיסּוּר אִיקְפֵּד רַבָּא אִמֵּר
קָא מְגַמְרִי מַעֲנַתָּא לִאיִנְשֵׁי וּמִפְסָדִי לִי:
שִׁיר

[illegible]

הוא מני למיבני אלה אפילו בשבי מרע דמקני באמירה בעלמא
לא פשיטא ליה אי קני אי לא מיהא אי קני בשבי מרע לא הוא שמעין
דקני בבדיא אבל אי לא הוא קני בשבי"ב כ"ש בבדיא מ"ר וראשון עיקר:
דב מרי בבדיא וחרוטי ש"א פקדוה"מ פ"ק החולין (דף
מ"ה וסג) אמרינן אשכריה (ו') לרב מרי בר רחל ומניה בפסוק
דבנבל ואש"ג דכתיב מקרב אחיך כו' כיון דלמנו מישראל מקרב אחיך
קרינן ביה וזה ודאי היה גבי ויכול להיות שהוא אמום שכתבנו בננו של
מסור מרינן בפרק מי שהשחין (שנת דף קנז. ושם ד"ה ואמר) רב מרי
בבר רחל ישראל גמור היה דקדאמי האם רבה אבא דרבי מרי בר
רחל וז"ל דמרי רב מרי בר רחל הוו *מיהו מה שפירש רבינו שמואל
דכרב מרי בר איסור גיורא שגב על נח שמואל קודם שמתגיר והורחו
שלא בקדושה ששניב דלממרינן כמכונות (דף קנז.) אין נ"ל *דלא
יזיז משמע בבגדא שלנו דלמרי לר' ר' יוחנן לרב שמן בר אבא וי
דבת שמואל אחר הוא ושמה הוא שמוכר אביו בפרק מי שהשחין
שמואל דלשכתבין) רבנא עוקאבן ורבנא תמניה מי בבדיא דרב וכן
בירושלמי איתיה בבגתא שביב פ"ק. נראה לי דאם היו לגר בניס איתא
ברא דאיתא קידאם ולא על המקבל ויהיה לדבר בפרק שפואין על
בשבי מרע וכן [משבי מרע] שכתב כל נכסיו לעבדו חחר
בפיק דגטיין (דף ט.) ועבד ליתיה בירושלמי: **וא** אבא קרקע אית
ישית לעיל בפרק חזקת הבתים (דף מד.) ד"ה אלא שפיר
מר מרי: **בבבב** שנתגיריהו אינשי"ש ומפסדי מנא. אלא חלמא
וכיסי שנתגיריו בניו לא יחזיר לבניו ואם החזיר אין רוח חכמים
ולידמו שולח בקדושה כאן שהיה הורמו שלא בקדושה ולידמו
לו הועדד כוכבים חסד שהיה לו יעשה עמו חסד ויבן לבניו
ויזי והיזרי יתקם צ"ח מאז"ר לדין ללא קמני דהיהל בבדיא
בגא ואין נראה כלל דהא מדקמני אם החזיר רוח חכמים טוחה
לכולהו שנה מתקבת שביעית (פ"ה משנה ט.) המטליין חוב בשביעית
לחכמים טוחה הימנו ואקניי נמי האם כל המטליין נקנין במשיכה
בבבב (כ"ח דף מה. וסג) דאם לא קיים דדברי אין רוח חכמים
מטמרי"ש מענא אינשי"ש ב"ר. יש חומה ללא קיים רבא את
לקמן (דף קא.) וכל דוכתי דדברי שביב מרע כמכונות ומתקורין
מאז ומתנה שביב מרע אין קניא אלא לאחר מיתה ואיך
לא דלמר מנו מנה לו פלגיו אבל היכא דלמר מנה לו פלגיו לא
קניא דממיתו חכמים רביה לר' אליעזר דדברי שביב מרע נקניס
דף קט: אלא דברי שביב מרע כמכונות ומתקורין דמו (ו) ואין
צ"ח היכא דלמר מתנן ככנימי לבתו להיכא דלמר מנו ועוד קשיא
צ"ח לי ופיק אמר דבו ארבע מאה וזו לר' אינא שמואל דנרא
למאור כשהיה ברא אמרי לר' הכי כדמוכה בפרק קמא דגיטין
מי עשה לי קורת רוח מעשה לה קורת רוח כ"י דלמרינן האם
חזיק דלא אמרינן מזה לקיים דברי המת אלא היכא שהוא צ"ח שלש כי
(דף טט: וסג) המשלים מעות לבנו יעשה שלם מה שהושלם בידו
ומוקי

עין משפט
גר מצות

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones